ESIMENE MOOSESE RAAMAT

Maailma ja inimese loomine

1. Alguses lõi Jumal taeva ja maa. 2. Ja maa oli tühi ja paljas ja pimedus oli sügavuse peal ja Jumala Vaim hõljus vete kohal. 3. Ja Jumal ütles: „Saagu valgus!" Ja valgus sai. 4. Ja Jumal nägi, et valgus oli hea, ja Jumal lahutas valguse pimedusest. 5. Ja Jumal nimetas valguse päevaks ja pimeduse ta nimetas ööks. Siis sai õhtu ja sai hommik, esimene päev.

6. Ja Jumal ütles: „Saagu laotus vete vahele ja see lahutagu veed vetest!" 7. Ja nõnda sündis: Jumal tegi laotuse ja lahutas veed, mis laotuse all, vetest, mis laotuse peal olid. 8. Ja Jumal nimetas laotuse taevaks. Siis sai õhtu ja sai hommik, teine päev.

9. Ja Jumal ütles: „Veed kogunegu taeva all ühte paika, et kuiva näha oleks!" Ja nõnda sündis. 10. Ja Jumal nimetas kuiva pinna maaks ja veekogu ta nimetas mereks. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 11. Ja Jumal ütles: „Maast tärgaku haljas rohi, seemet kandvad taimed, viljapuud, millede viljas nende seeme on, nende liikide järele maa peale!" Ja nõnda sündis: 12. maa laskis võrsuda haljast rohtu, seemet kandvaid taimi nende liikide järele, ja viljapuid, millede viljas nende seeme on, nende liikide järele. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 13. Siis sai õhtu ja sai hommik, kolmas päev.

14. Ja Jumal ütles: „Saagu valgused taevalaotusse eraldama päeva ööst! Tähistagu need seatud aegu, päevi ja aastaid, 15. olgu nad valgusteks taevalaotuses, valgustuseks maale!" Ja nõnda sündis: 16. Jumal tegi kaks suurt valgust: suurema valguse valitsema päeval ja vähema valguse valitsema öösel, ning tähed. 17. Ja Jumal pani need taevalaotusse, et nad valgustaksid maad 18. ja valitseksid päeval ja öösel ja eraldaksid valguse pimedusest. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 19. Siis sai õhtu ja sai hommik, neljas päev.

20. Ja Jumal ütles: „Vesi kihagu elavaist olendeist, ja maa peal lennaku linnud taevalaotuse poole!" 21. Ja Jumal lõi suured mereloomad ja kõiksugu elavad olendid, kelledest vesi kihab, nende liikide järele, ja kõiksugu tiibadega linnud nende liikide järele. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 22. Ja Jumal õnnistas neid ja ütles: „Olge viljakad ja teid saagu palju, täitke mere vesi, ja lindusid saagu palju maa peale!" 23. Siis sai õhtu ja sai hommik, viies päev.

24. Ja Jumal ütles: „Maa toogu esile elavad olendid nende liikide järele, lojused ja roomajad ja metselajad nende liikide järele!" Ja nõnda sündis: 25. Jumal tegi metselajad nende liikide järele, ja lojused nende liikide järele, ja kõik roomajad maa peal nende liikide järele. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 26. Ja Jumal ütles: „Tehkem inimesed oma näo järele, meie sarnaseks, et nad valitseksid kalade üle meres, lindude üle taeva all, loomade üle ja kogu maa üle ja kõigi roomajate üle, kes maa peal roomavad!',
27. Ja Jumal lõi inimese oma näo järele'
Jumala näo järele lõi ta tema,
ta lõi tema meheks ja naiseks!

28. Ja Jumal õnnistas neid, ja Jumal ütles neile:

„Olge viljakad ja teid saagu palju,
täitke maa ja alistage see enestele;
ja valitsege kalade üle meres,
lindude üle taeva all

---

1 L. 33, 6; 102, 26; 104; Jh. 1, 1 jj; Ap. 17, 24; Kl. 1, 16; He. 11, 3. 3 L. 33, 9; 2 Ko. 4, 6. 4 L. 36, 10; Js. 45, 7. 6 L. 136, 5; Jr. 10, 12. 7 L. 19, 2; 104, 3; 148, 4; Js. 40, 22; 42, 5; 44, 24; Jr. 51, 15. 9 Ii. 38, 8 jj; L. 33, 7; 2 Pe 3, 5. 14 L. 74, 16; 136, 7. 16 5 Mo. 4, 19; Ii. 9, 9; Jr. 31, 35. 18 L. 104, 20. 20 p. 2, 19; L. 104, 25. 21 L. 104, 26. 26 L. 8, 6 jj He. 2, 7 j. 27 p. 2, 7.22; Kg. 7, 29; Mt. 19, 4; Ef. 4, 24.

ja kõigi loomade üle,
kes maa peal liiguvad!“
29. Ja Jumal ütles: „Vaata, mina annan
teile kõik seemet kandvad taimed kogu
maal, ja kõik puud, mis kannavad vilja,
milles nende seeme on; need olgu teile
roaks. 30. Ja kõigile loomadele maa peal
ja kõigile lindudele taeva all ja kõigile
roomajaile maa peal, kelledes on elav
hing, annan ma kõiksugu haljast rohtu
toiduks!“ Ja nõnda sündis. 31. Ja Jumal
vaatas kõike, mis ta oli teinud, ja vaata,
see oli väga hea! Siis sai õhtu ja sai
hommik, kuues päev.

2. Nõnda on taevas ja maa ning kõik
nende väed valmis saanud. 2. Ja Jumal
lõpetas seitsmendal päeval oma töö, mis
ta tegi, ja hingas seitsmendal päeval
kõigist oma tegudest, mis ta oli teinud.
3. Ja Jumal õnnistas seitsmendat päeva ja
pühitses seda, sest ta oli siis hinganud
kõigist oma tegudest, mis Jumal luues oli
teinud.

Jumal asetab inimese Eedeni rohuaeda

4. See on lugu taeva ja maa sündi-
misest, kui need loodi. Sel ajal, kui
Jehoova Jumal tegi maa ja taeva, 5. kui
ainustki väljapõõsast ei olnud veel maa
peal ja ainustki väljarohtu ei olnud veel
tärganud, sest Jehoova Jumal ei olnud
lasknud vihma sadada maa peale, ja
inimest ei olnud põldu harimas, 6. tõusis
udu maast ja kastis kogu mullapinda.
7. Ja Jehoova Jumal valmistas inimese,
kes põrm on, mullast, ja puhus tema
ninasse elavat õhku: nõnda sai inimene
elavaks hingeks.
8. Ja Jehoova Jumal istutas Eedeni
rohuaia päevatõusu poole ja pani sinna
inimese, kelle ta oli valmistanud. 9. Ja
Jehoova Jumal laskis maast tõusta kõik-
sugu puid, mis armsad olid pealtnäha ja
milledest hea oli süüa, ja elupuu keset
aeda, ning hea ja kurja tundmise puu.
10. Ja Eedenist väljus jõgi rohuaeda
kastma, sealtpeale jagunedes neljaks
haruks: 11. esimese nimi on Piison, see
voolab ümber kogu Havilamaa, kus kulda
on; 12. selle maa kuld on hea, seal on
bedolavaiku ja karneoolikive. 13. Ja teise
jõe nimi on Giihon, see voolab ümber
kogu Kuusimaa. 14. Ja kolmanda jõe nimi
on Hiddekel, see voolab hommiku pool
Assurit; ja neljas jõgi on Frat. 15. Ja
Jehoova Jumal võttis inimese ja pani ta
Eedeni aeda harima ja hoidma. 16. Ja
Jehoova Jumal keelas inimest ja ütles:
„Kõigist aia puudest sa võid küll süüa,
17. aga hea ja kurja tundmise puust sa ei
tohi süüa, sest päeval, mil sa sellest sööd,
pead sa surma surema!“
18. Ja Jehoova Jumal ütles: „Inimesel
ei ole hea üksi olla; ma tahan teha temale
abi, kes tema kohane on!“ 19. Ja Jehoova
Jumal valmistas mullast kõik loomad väl-
jal ja kõik linnud taeva all ning tõi
inimese juure, et näha, kuidas tema neid
nimetab. Ja kuidas inimene igat elavat
olendit nimetas, nõnda pidi selle nimi
olema. 20. Ja inimene pani nimed kõigile
lojustele ja lindudele taeva all ja kõigile
loomadele väljal, aga inimesele ei leidu-
nud abi, kes tema kohane oleks. 21. Siis
Jehoova Jumal laskis tulla raske une
inimese peale ja see uinus magama; siis
ta võttis ühe tema küljeluudest ning
sulges selle aseme taas lihaga. 22. Ja
Jehoova Jumal ehitas küljeluu, mille ta
inimesest oli võtnud, naiseks ja tõi tema
Aadama juure. 23. Ja Aadam ütles:
„See on nüüd luu minu luust
ja liha minu lihast!
Teda peab hüütama mehe naiseks,
sest ta on mehest võetud!“
24. Seepärast mees jätab maha oma isa
ja ema ning hoiab oma naise poole, ja
nemad on üks liha! 25. Ja nad olid mõle-
mad alasti, Aadam ja tema naine, ega
häbenenud mitte.

Pattulangemine

3. Aga madu oli kavalam kõigist
loomadest väljal, kelled Jehoova Jumal

29 p. 9, 3. **31** 2 Mo. 39, 43; L. 111, 2 j. **2** 2 Mo. 20, 11; 31, 17; 5 Mo. 5, 14; He. 4, 4.10. **7** p. 18, 27; Ii. 33, 4.6; 1 Ko. 15, 45 jj. **9** Ilm. 2, 7; 22, 2. **14** Tn. 10, 4. **17** Ro. 5, 12; 1 Ko. 15, 21. **18** Õp. 31, 10 jj; Kg. 4, 9. **22** 1 Ko. 11, 8.12; 1 Ti. 2, 13. **24** Mt. 19, 5 j; Ef. 5, 28 jj. **25** p. 3, 7. **1** Ilm. 12, 9; 20, 2.

oli teinud, ja ta ütles naisele: „Kas Jumal
on tõesti ütelnud, et te ei tohi süüa mitte
ühestki rohuaia puust?“ 2. Ja naine
vastas maole: „Me sööme küll rohuaia
puude vilja, 3. aga selle puu viljast, mis
keset aeda, on Jumal ütelnud: Te ei tohi
sellest süüa ega selle külge puutuda, et te
ei sureks!“ 4. Ja madu ütles naisele: „Te
ei sure kummatigi mitte, 5. vaid Jumal
teab, et mil päeval te sellest sööte,
lähevad teie silmad lahti ja te saate
Jumala sarnaseks, tundes head ja kurja!“
6. Ja naine nägi, et puust oli hea süüa, ja
see tegi ta silmadele himu, ja et puu oli
ihaldusväärne, sest see pidi targaks
tegema. Siis ta võttis selle viljast ja sõi
ning andis ühtlasi ka oma mehele, ja
tema sõi. 7. Siis nende mõlemate silmad
läksid lahti ja nad tundsid endid alasti
olevat, ja nad õmblesid viigilehti kokku
ning tegid enestele põlled.
8. Ja nad kuulsid Jehoova Jumala
häält, kes rohuaias sinna ja tänna käis, kui
päev viluks läks, ja Aadam ja tema naine
peitsid endid Jehoova Jumala palge eest
rohuaia puude keskele. 9. Ja Jehoova Ju-
mal hüüdis Aadamat ning ütles temale:
„Kus sa oled?“ 10. Ja tema vastas: „Ma
kuulsin su häält rohuaias ja kartsin, sest
ma olen alasti. Sellepärast ma peitsin
enese ära!“ 11. Siis ta küsis: „Kes on sulle
teada annud, et sa alasti oled? Või oled sa
söönud puust, millest ma sind keelasin
söömast?“ 12. Ja Aadam vastas: „Naine,
kelle sa mulle kaasaks andsid, tema andis
mulle puust ja ma sõin!“ 13. Ja Jehoova
Jumal küsis naiselt: „Miks sa seda
tegid?“ Ja naine vastas: „Madu pettis
mind, ja ma sõin!“

14. Siis Jehoova Jumal ütles maole:
„Et sa seda tegid, siis ole sa neetud
kõigi lojuste ja kõigi väljaloomade
seas!
Sa pead roomama oma kõhu peal
ja põrmu sööma kogu eluaja!
15. Ja ma tõstan vihavaenu sinu ja
naise vahele,
sinu seemne ja tema seemne vahele,
kes purustab su pea,
aga kelle kanda sa salvad!“
16. Naisele ta ütles:
„Sinule ma saadan väga palju valu,
kui sa käima peal oled:
sa pead valuga lapsi ilmale tooma!
Sa himustad küll oma meest,
aga tema valitseb su üle!“
17. Aga Aadamale ta ütles:
„Et sa kuulsid oma naise sõna ja
sõid puust,
millest mina sind keelasin, üteldes,
et sa ei tohi sellest süüa,
siis olgu maapind neetud sinu
üleastumise pärast!
Vaevaga pead sa sellest sööma kogu
eluaja!
18. Ta peab sulle kasvatama kibuvitsu
ja ohakaid,
ja põllutaimed olgu sulle toiduks!
19. Oma palge higis pead sa leiba
sööma,
kuni sa jälle mullaks saad,
sest sellest sa oled võetud!
Tõesti, sa oled põrm
ja pead jälle põrmuks saama!“

20. Ja Aadam pani oma naisele nimeks
Eeva, sest ta sai kõigi elavate emaks.
21. Ja Jehoova Jumal tegi Aadamale ja ta
naisele nahkriided ning pani neile selga.
22. Ja Jehoova Jumal ütles: „Vaata,
inimene on saanud nagu üheks meie
hulgast, tundes head ja kurja! Aga nüüd,
et ta oma kätt ei sirutaks ega võtaks ka
elupuust ja ei sööks ega elaks igavesti“,—
23. siis saatis Jehoova Jumal tema Eedeni
rohuaiast välja, et ta hariks maad, millest
ta oli võetud. 24. Ja ta ajas Aadama välja
ja pani hommiku poole Eedeni rohuaeda
keerubid ja tuleleegina sähviva mõõga,
et need valvaksid elupuu teed.

Estonian Bible
UBS - EPF 1990-3M - R063

2 p. 2, 16. 4 2 Ko. 11, 3. 6 1 Ti. 2, 14; Jk. 1, 14. 7 p. 2, 25. 8 L. 139, 7; Jr. 23, 24. 13 2 Ko. 11, 3. 14 Js. 65, 25. 15 Ilm. 12, 17; 16 Ef. 5, 22 j; 1 Ti. 2, 12 jj. 19 L. 90, 3; 104, 29; Kg. 3, 20; 12, 7; Ro. 5, 12; 2 Te. 3, 10. 24 Hs. 10, 1 jj; Ilm. 22, 14.